Pregaria.cat

Entrada

Davant de casa, després de sopar

Per pregaria.cat el dc., 04/12/2002 - 09:00

Van ser els veïns els que des de la finestra deien: "ja està bé, no ens deixeu dormir!!". Tenien raó. Després de sopar ens havíem quedar a la vorera xerrant, i fins i tot cridant. Potser eren les dues! Qui podia sospitar que aquell encès diàleg tractava ni menys ni menys que sobre el goig espiritual!.

Tot va començar a l'hora dels postres quan tu vas dir, com si tal cosa, " doncs jo porto una temporada que fins aniria cantant pel carrer". " Però, de què vas?" " Ho vols saber, de debò ho vols saber ?"..... doncs vaig de Déu". Rialla general, sorollosa, per cert. " Ho aclareixo, no és que em senti important com un déu. Ho enteneu no? Es que sento una alegria total des de que sé que Déu va amb mi". Silenci per uns instants... i ja la tenim armada. Tothom vol dir la seva. Primer a dintre, després al carrer, fins que els veïns tips de tanta "teologia viària" criden, amb tot el dret, de que ells també volen descansar.

Quina cosa el goig interior! Una barreja de consol i tensió, de presència i absència, de pau i dinamisme, d'autoestima i radical humilitat, de silenci i ganes de cantar, de passiu i actiu, de recolliment i dispersió i sobretot, d'Ell, del món i de nosaltres.

(Ampliació : Mateu 9, 27-31)

- Fill de David, tingueu pietat de nosaltres.
- Creieu que ho puc fer això ?
- Si que ho creiem, Senyor.
- Que es faci segons la vostra fe.